

Aceeași ochi sub pleoape care dorm...

Florin-Cezar CĂLIN

- Apune timpul vietii de culcare!
Sub pleoape obosite ochii dorm.
Rămâne totuși semnul de-ntrebare,
"- Tu ai putea să fii același OM?!".

- Pe geana cerului s-a spovedit!
O umbră din a timpului chemare.
- Și, deseori, în tine a găsit!
Același mare semn de întrebare.

- Nu poți să plângi!- Acuma ești iubit!
De umbra mea ce veșnic te va doare.
(chiar dacă tu mă crezi un ipocrit),
De-o vreme simt a Domnului chemare.

La tâmpalele-ți albite mult de vreme,
- Au încolțit acuma ghocei!
Ce amintirea o să ne-o blesteme,
Că nu am fost tineri, măcar ca ei.

Când noi răniți de-a timpului durere,
- Am înceta să existăm ca vii!
Să știți că suntem o simplă părere,
Sau poate umbra vechilor stafii.

- De-aceea mă întreb cu disperare:
"- E de ajuns ca tu să rămâi OM?!".
Ce-a înflorit, chiar dacă e răcoare,
Aceeași ochi sub pleoape care dorm.

Brăila, august 2017